

Juure¹⁹⁹ ja ütles: „Mis ja jin müü-³⁸²
getta olen ära furnuist.“ Wastus
Hansi haledo häällega. „Kunas-
fa jelle hirmja tembu ära
leid?“ Küüsi herra. „Täna“ oli
wastus. Kas ja ihu minuga
koiasse ni mo sa haleda Pa-
rüüsi herra.“ „Jä“ oli wastus
Niüid kütjus herra Kantju
lehm ja hobu jid waataona,
ning lahtu proow. Sa, sear
Hansi löeste furnuist on.
E pitere² lämpid mad
lehmade juure, Hansi
pistis küümetanui kinnia
käbb, ning niüid algas
proow. Herra pani oma
käs lehma pääl, küüsi oli
nii külm, et lehm röögatas
Hansi pani oma käie ku-

pääl, ning jee röögatas niufarno²⁷¹ ³⁸³
kuu herra kääl. Se herra
juurest taktis herra furnuist
minna. Hansi aga ütles: „Tüh-
küürukade juure.“ Niüid lämp-
wad mad küüruu² ja uude.
Herra pigistas niüid nu
kangesti, et mad wale
perast. Nifenidafid Hansi
aga nästis oma pigistamis
jääl wal kullemin
Nifenidafid. Küü mad jüüid
aro tulid laulis kudu herra
ehmatas, ning küüstis
Kantju tug ewaste jooksta.
Hansi aga ütles: „Küüri
jaa wäl ni nütta jooksta.“
Selle pääl wõttis herra ka-
selga ning pani jooksi ma.
Teepääl küüsi Hansi: „Küü-
kud-